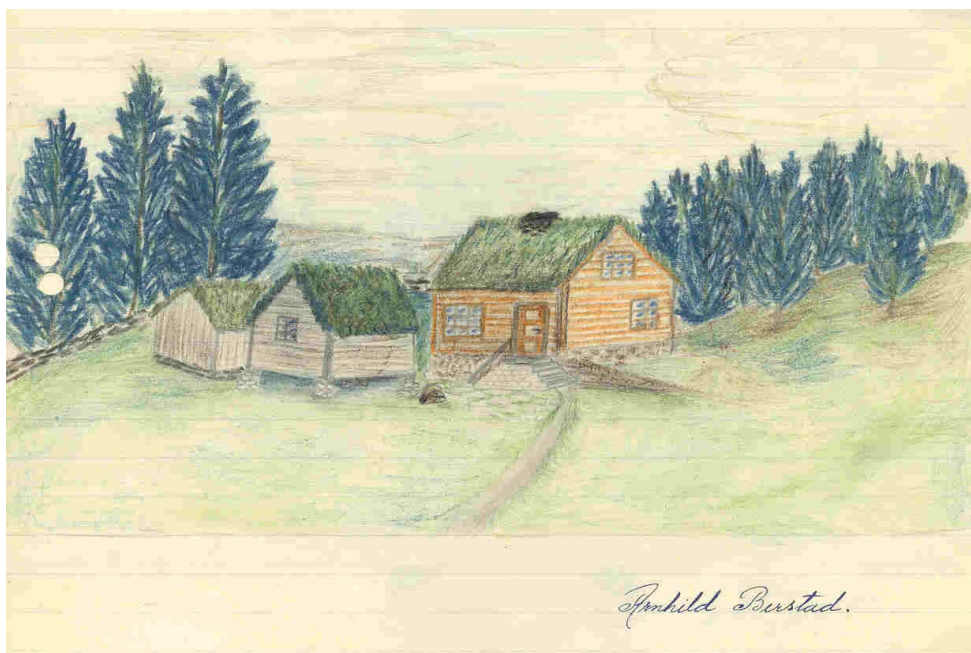

Historia om Miljorda

Gardsnr. 64,

bruksnr. 3

og

om Milhauen

Gardsnr. 64,

Bruksnr. 10

1. FRAMSIDE
2. REGISTER
3. LESTO-NAMNET

4. KART
5. FOTO AV LESTO / LESTONESET
6. BILDE AV MILTUNET V/ ARNHILD BERSTAD

7. HISTORA OM GARDEN - FØR FRÅDELING AV BRUK NR. 3

8. MATTIS – DEN 1. EIGAREN AV BRUK NR. 3
OG: SOGA OM PAUL HALDOR MATHIAS MOLDESTA SOM VOKS OPP HOS
MATTIS PÅ BRUK NR 3
- 9 - 10. SKIFTE ETTER MATTIS

- 11 - 12. BENT - DEN 2. EIGAREN AV BRUK NR. 3
13. BENT SI SYSTER - TOMMINE OG FAMILIEN HENNAR PÅ BERGE
14. BENT OG BENT-ANE

15. EMIL - "MIL" - DEN 3. EIGAREN
16. FOTO AV EMIL LISTOU "MIL" CA. 1967
- 17 - 18. GARDSHUSA PÅ BRUK NR. 3
19. MIL SOM BONDE PÅ EIGEN GARD
- 20 – 21. HISTORIER OM MIL
- 22 – 23 .HAN EMIL I GRANNEGARDEN V/ ARNHILD BERSTAD 1956
- 24 – 25. EMIL LISTOU V/ ELIN LESTO 1992

26. LARS O. LESTO – DEN 4. EIGAREN AV BRUK NR. 3

27. LEIF LESTO - DEN 5. EIGAREN

LESTO-NAMNET

Garden Lesto er fyrste gang vi kjenner til - nemnt i skattemanntalet frå 1563.
Gardsnamnet vart då skrive LESTO slik som i dag.

Ingen har sikkert funne ut kva tyding Lesto-namnet opprinnleg hadde, eller korleis det kom hit. Men det er fleire teoriar om dette. To av teoriane kan vera sansynlege:

LEST - sett frå fjellet ser Lestoneset ut som ein lest,
slik Italia liknar ein støvel på på kartet.
LE-STØ- Lestovika har frå tidlegaste tider vore ei god
hamn, dit båtane søkte i dårleg ver.

Opp gjennom århundra har namnet vore skrive på mange måtar:

1563 LESTO
1603 LESTOUFFE
1608 LESTOU
1723 LESTOV - LESTOW

I seinare tider har dei som budde på Lesto, og dei som flytte ut, skrive namnet på mange måtar:

LISTO - LISTOU - LISTAU - LISTHAUG

Lars og Arthur på bruk nr. 1 (Ytre Lesto), sønene til Ole og Alette Listou, tok i bruk att namnet Lesto. Alle deira etter-komarar nyttar denne skriveforma i dag.

På bruk nr. 2 (Rysta) på Lesto nytta dei namnet Listhaug.
Etterkomarane av dei som flytta ut derfrå, nyttar den same skriveforma i dag som då.

Vår slekt i Nord Norge nyttar Listau. (Eks. Tor Listau)

Slektningar i Sogn nyttar skrivemåten Listou.

Kart.

Oprinnelge gnr. 2 merka med grønt/blått

Bruk nr. 3 merka med blått

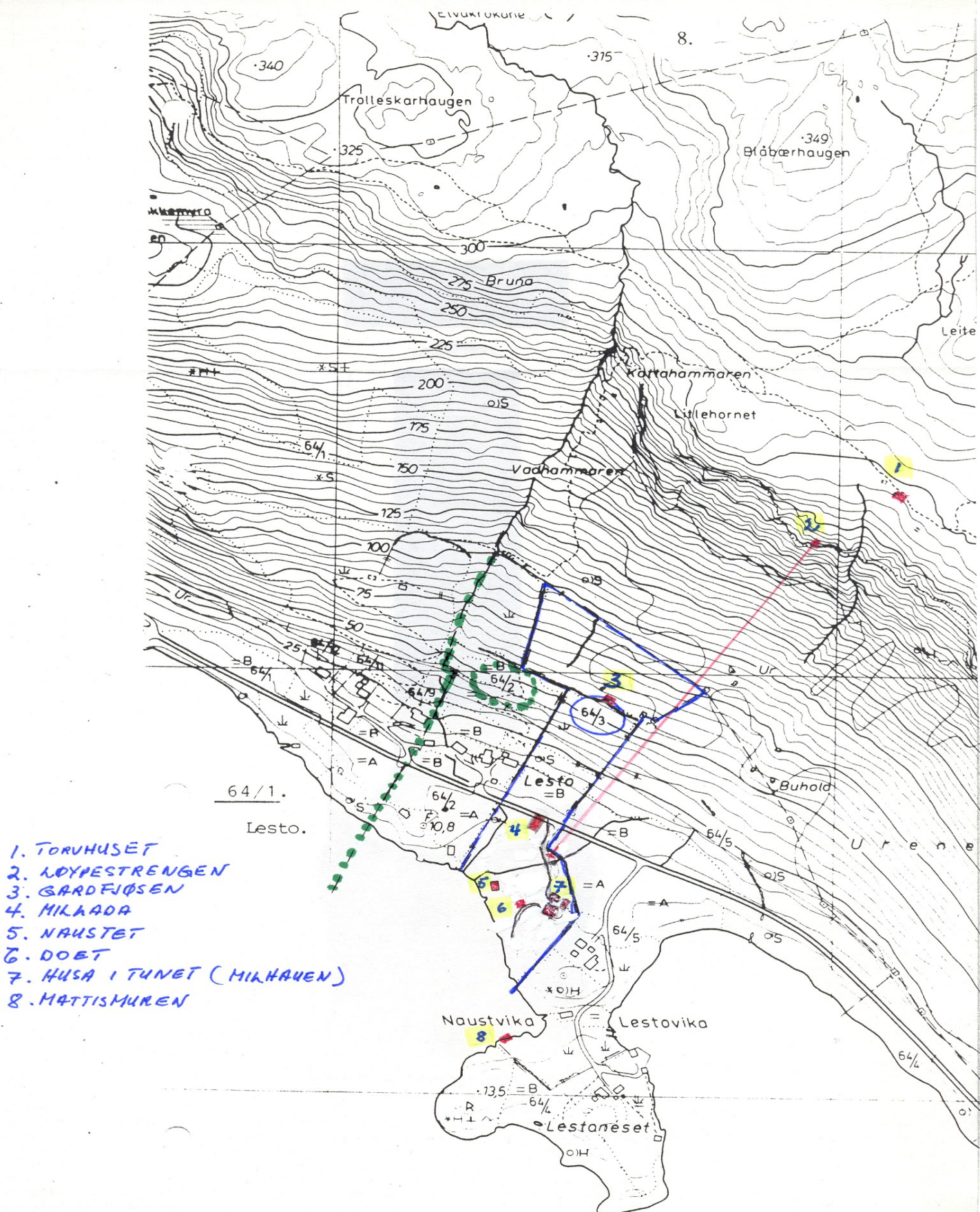
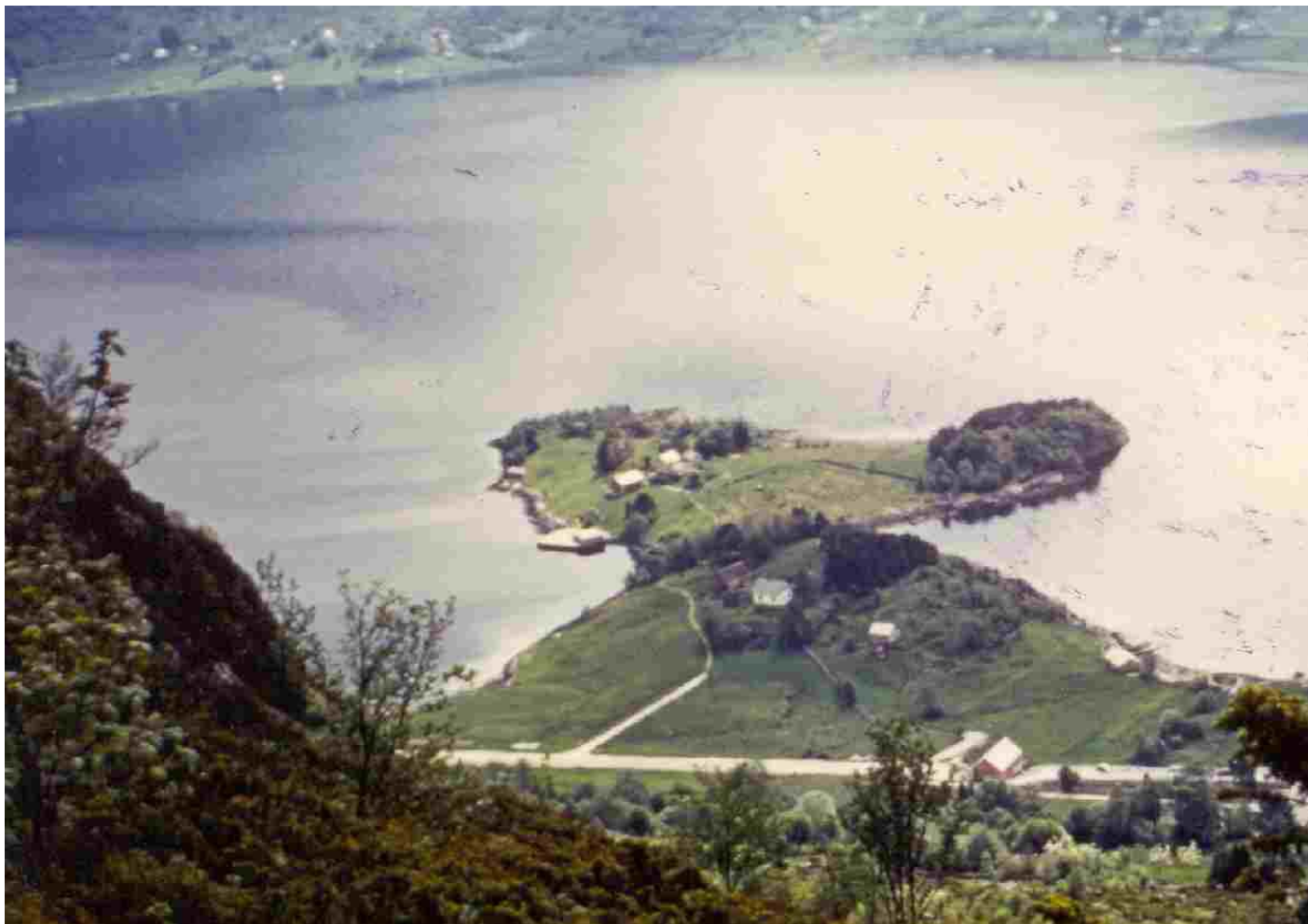

Foto 1971.

Miltunet.. Ny vei under anlegg. Låven ikkje flytta

Miltunet

Tegna av Arnhild Berstad 1956.

Foto v/ Ole Drabløs – før 1964..

HISTORIA - FØR BRUK NR. 3 VART FRÅDELT.

Lars som budde på bruk nr. 2, hadde fleire syskjena:

Mattis (lisje-Mattis) drog til Ålesund

Andrina vart gift på Kvamsøy på Møre

Stine " " i Romsdalen

Jørgine " " i Sekken i Romsdalen

Rasmina " " i Ålesund

Aletta drog til Amerika (ugift ?)

Laura " " " vart gift.

Bruk nr. 3 kom fyrst til som eige bruksnr. i 1861, ved at bruk nr.2 vart delt.

Bruk nr. 2 omfatta på den tid dei to gardane som vi no nemner som Rystajorda og Miljorda.

Før delinga stod husa på garden på Milhauen ved grensa til Mariusgarden - bruk nr. 5 - i området der garasja til Leif Lesto står.

Axel Hansen Lesto, f.Liset ("gamle Aksel") som dreiv bruk nr.2, løyste ut/kjøpte dette bruket frå St. Jørgens Hospital i 1847 for 500 spd. (spesidaler).

Han vart dermed sjølveigar med råderett over jorda.

Han og kona Anne Pedersdtr. Lesto (Aksel-Anne)fekk 3 born:

Magdeli Axelsdtr. f. 1829 d. 1916

Peder Axelsen f. 1839 d. 6 dg. gml

Anne Axelsdtr. f. 1845 d. 1922

Axel selde halve jorda i 1861 til svigersonen Mathias Andersen Sletteberg, som gifte seg med Magdeli. Bruket fekk bnr.3.

Axel selde resten av jorda til Anders Andersson Einerhaug i 1877.

Denne delen vart framleis brn. 2, og vi kallar den Rystajorda.

Anders Andersen Einerhaug, gift med Tomine Gjesdal, bygde opp husa i "Rysta" der dei står i dag.

Han fall ned ned i Lestofjellet under vedhogst, og slo seg ihel, 56 år gamal.

Dei hadde 8 born.

Den ein av desse var Lars Andersen Listhaug ("gamle-Rysten"), bestefar til Anne Drabløs.

1.EIGARAN AV BRUK NR. 3.

MATIAS ANDERSEN LESTO (GAMLE-MATTIS)

Fødd 1831, død 1921.

Slekta til Mattis.

Mattis kom frå Sletteberg på Årsheim.

Foreldra til Mattis var: Anders Olsen Tunold og
Birthe Henningsdtr.

Garden Sletteberg på Årsheim vert nemnd frå 1500-talet, Fyrste 200 åra var den på vekslande hender, og låg i tider aude. Anders Olsen Tunold kom frå Tunold i Stryn og slo seg ned på garden. Han gifta seg med Birthe Henningsdtr. frå Storekjøde. Dei fekk 3 born:

1. Ola Andersen Sletteberg som overtok garden.
Han er m.a. bestefar til Olaug Kvamme Listou,
Håkon Hansen kjøpte garden av Ola Sletteberg.

2. Ragnhild Andersdtr. som vart gift på Stokkeneset.

3. Matias Andersen Sletteberg kom til Lesto. (Mattis er såleis slekta til Olaug Kvamme Listou)

Mattis kom som dreng på garden til Axel (bruk nr. 2).
Han vart gift med eldste dottera på garden, Magdeli, f. 1829.

I 1861 selde Axel ein del av garden sin (bnr.2) til Matias.

Denne del av bruk nr. 2, vart bruk nr. 3 og sjølvstendig eigedom i 1861,
Den fyrste eigaren vart Matias Andersen Sletteberg.
Som skikken var tok han namnet Lesto.

Slik vart Mattis og Magdeli dei fyrste eigarane av bruk nr. 3 på Lesto. Mattis kjøpte ei stove inn i Nordfjord, som han bygde opp på Hauen. Den vart kalla Mattisstova.

Han vart kalla Gamle-Mattis då det budde ein annan Mattis - Lisje-Mattis i den fyrste stova, bror til Gamle-Rysten.

Hauen der stova sto vart då kalla Mattishauen (idag Milhauen).
På garden finst idag reidskap og utstyr som Mattis merka med M A S L (Matias AnderSon Lesto). F.eks. det store ausekaret som vi har nytta som juledekorasjon.
Dei døde barnlause. Mattis i 1921. Magdeli i 1916.

NB. Tillegg i 2013.

Det er kome fram opplysningar om at Mattis og Magdli hadde ein fosterson hjå seg i fleire år – Paul Haldor Mathias Moldestad.
Sjå nedanfor kva Bente Berstad har skriv:

Soga om Paul Haldor Mathias Moldestad

Oppvaksen på Miljorda på Lesto på 1800-talet

v/ Bente Berstad - september 2013

Paul Haldor Mathias Moldestad

Paul Haldor Mathias Moldestad var fødd på Moldestad i Selje, Sogn og Fjordane, den

11. oktober 1860. Han døydde den 12. april 1899 i Årstad, Bergen. Han var son av Augustin Hans Paulson Hammersvig og Anna Maren Malene Moldestad.

Biografi

I folkeregisteret for 1865 sto Paul oppført som fosterson til Mathias (Mattis) Andersson Lestau og hustru Magdeli Akselsdtr. Dei budde på bruk 3 på Lesto – no kjend som Miljorda. Då Paul vart konfirmert 03.10.1875 budde han framleis hjå Mattis og Magdeli, og var skriven med etternamn Lesto.

Paul si kjødelege mor, Anna Maren Malene Moldestad, gifte seg seinare med Gullik Hamre på Skrubbehaugen. Ho fekk to born med han. Dottera Anna var fødd i 1873. Ho gifte seg med Kristian Lesto i 1903 og busette seg på Lestoneset – nabobruket til Miljorda. Sonen Peder tok seinare namnet Peder Fagerheim, gifte seg med Johanne f. Hove og busette seg i "Hola" i Selje. Desse to var halvsøsken til Paul på morssida.

Paul sin kjødelege far, Augustin Hammersvig, gifte seg seinare med Marthe Serene Pedersdtr. Dei busette seg på Nedre Berge og fekk fleire søner – som altså vart halvbrør til Paul på farssida. Vi kan nemne Sivert Andreas f. 1866, Christian Samuel f. 1868. Johannes Mathias f. 1870 og Peder Mathias f. 1872.

Johannes Mathias var same person som stifta Norske Døves Landsforbund i 1918. Peder Mathias tok over garden på Nedre Berge, og fekk m.a. sønene Johannes Ingvald, Olav Sivert Marius og Sivert – og det er familien til sistnemnde som no driv garden.

Paul gifte seg med **Elisa Malene Bertine Osnes** i Vereide kyrkje i Gloppen, Sogn og Fjordane, den 23 desember 1883. Elisa var fødd på Osnes i Eid, Sogn og Fjordane den 1 januar 1862.

Paul og Elisa fekk seks born:

1. **Petra Moldestad**, Fødd på Reed, Breim i Gloppen, 29.februar 1888
Døpt i Breim kyrkje, Gloppen, 29.03.1888. Konfirmert i Årstad kirke, Bergen, 06.04.1902
2. **Gustav Adolf Moldestad**, Fødd på Austreim i Gloppen 1.desember 1889.
Døpt i Vereide kyrkje, Gloppen 01.01.1890. Konfirmert i Årstad kirke 11.04.1904
Søk på nettet resulterte i informasjon om Gustav Adolf på My Heritage. Han har tydelegvis etterkomarar i USA som har laga slektsbok på nettet.
Han døydde i West Islip, Suffolk, NY 11795, USA i mars 1981
3. **Astrid Karoline Moldestad**, Fødd på Austreim i Gloppen 29.september 1891
Døpt i Vereide kyrkje, Gloppen, 15.11.1891. Mellom fadrane var Kristian Augustinsson Berge og Johannes Augustinsson Berge frå Selje. Desse var halvbrør til faren Paul. Også Samueline Pedersdtr Osnes var fadder. Kanskje søster til mor Elisa?
Konfirmert i Årnes kirke 22.06.1906. I folketeljinga for 1910 bur Astrid i Kristiania, er då framleis ugift og truleg i teneste med ein familie som heiter Næsse (der husfrua også var fødd i Gloppen).
4. **Maria Magdalene Moldestad**, Fødd i Bergen, Hordaland, 8.september 1894
Døpt i Mariakirken i Bergen 09.12.1894
5. **Martha Moldestad**, Fødd på Osøren, Os i Hordaland, 3.april 1896
Døpt ved heimedåp 13.mai 1896. Dåpsstadfesting 14.06.1896 i Os kyrkje.
6. **Anna Moldestad**, Fødd på Fløen (Fløyen) i Bergen, 1.november 1897
Heimedøpt 20.11.1897. Dåpsvelsigning i Domkirken, Årstad, Bergen den 02.01.1898.
Mellom fadrane var inspektør Kristian Berge og lærer Johannes Berge (sjå notat på Astrid Karoline)

Paul var bakar. Då nest yngste dottera vart fødd, sto han oppført som bakersvenn, medan då han døydde var han bakarmester. Han døydde av strupetæring 38 år gammal.

Elise dreiv bakeriforretninga vidare etter av Paul døde - ei enkje med 6 born frå 1,5 år til 11 år. Kor lenge ho dreiv bakeriet veit eg ikkje.

Siste notat i kyrkjebøkene om familien Moldestad i Årstad, Bergen, var då dottera Astrid Karoline vart konfirmert i 1906. De flytta kanskje vekk etter dette?

Skifte etter Mattis og Magdeli

Aar 1921 den 7de mai foretoges efter
 forlangende av vedkommende arvinger mindelig
 skifte paa distrikt gaardbrugs i boet efter afdøde
 Mathias Andersen distrikt og hustru Magdalena
 Skoldstr. Som skjænsmand til at foreta nævnte
 skifte har arvingerne opnevnt gaardbrødrene Johan
 F. Rortne og Georg Kjode, beide, der begge var tilstede.
 Arvingerne i boet er følgende: Ane Skoldstr. distrikt
gift med Bent Tollefsen, Jakob Andersen Skoldstad,
Andreas Olsen Skilleberg og Sara Andersdtr. Silden.
 For Jakob A. Skoldstad mødte Martinus N. Stokke og
 for Sara A. Silden mødte hendes søn Anders Sørensen
 Rønnerum. De øvrige arvinger var tilstede.

Arven fordeles saaledes: Ane Skoldstr. tilkommer
 1 - en halvdel av boet, og den anden halvdel deles
 ligf. mellem alle ^{de øvrige} mednævnte arvinger.

Følgende varer tilhørende boet leveres og blev disse
 auksfaldt av mednævnte personer til saadan katet:

Bent F. distrikt	$\frac{1}{2}$ Kastemot	Nr. 10.00
—	$\frac{1}{2}$ Røingenotpart	" 15.00
—	$\frac{1}{2}$ Sildenotpart	" 25.00
—	$2\frac{1}{2}$ notbocker	" 50.00
—	1 vævstol m. rennebam	" 15.00
—	1 Barkesaa	" 2.00
—	1 Indkoparkjel	" 15.00
Fransfor.		Nr. 132.00

Transp. Nr. 132.00

Bent F. Øistad	3 underbenklar	Kr. 2.00	
—	2 Bomulstjorter	" 1.00	
—	2 uldstapper	" 6.00	
—	1 Hørlekanne	" 2.00	
—	6 Amarsildesam	" 5.00	
—	3 Varsildesam	" 1.00	
—	11 Amarsam	" 4.00	= 153.00

Andr. O. Sletteberg	1 grøn vatmilstrøje	" 4.00	
—	1 Svart	" 0.50	
—	3 ældre hundert	" 3.00	
—	3 par strømper	" 1.75	
—	1 uldstappe	" 2.00	
—	1 Kiste	" 8.00	
—	1 Skrin	" 1.00	
—	6 Amarsildesam	" 5.00	= 25.25

Jakob N. Moldstad	2 uldstjorter	" 2.25	
—	1 uldstappe	" 2.00	= 4.25

Anders Runderum	1 dress sv. vatmel	" 10.00	= 10.00
Varer for Selskabet			Kr. 192.50

Hertel Kammer	Montant. Stående i Selje spsbank	"	494.21
---------------	----------------------------------	---	--------

paaregnede renter til 1 ^{te} juli 1921	"	14.82	
---	---	-------	--

Til deling for arvingerne	=	Kr. 701.53
---------------------------	---	------------

Beregnet fordeles sådan deling:

Ane Adselv. Øistad	Kr 350.76	
Jakob N. Moldstad	" 116.92	
Andr. O. Sletteberg	" 116.92	
Sara A. Sildem	" 116.92	= 701.52

2. EIGAREN AV BRUK NR.3.

BERNT CORNELIUS GABRIEL TOLLEFSEN HATLENES. (BENT)

Fødd 14.12.1852, død 1924.

Bent si historie er slik:

Foreldre: Torleif Torlefsen Gjesdal f. 25.1.1827,d.23.3.1864.

Serine Ingeborg Iversdtr. Tverberg i Syvde f. 1830.

Far til Bent - Torleif flytta til Selje 19 år gamal 14.4.1845 for å tene.

Den 18.7.1851 gifta han seg med Serine Ingeborg.

Far til Torleif : Torleif Samsonsens.

Mor til Torleif : ?

Far til Serine Ingeborg: Iver Botolfsen (1803-1879)

Mor til Serine Ingeborg: Brita Jakobsdtr.Brudevoll(1802- 1879).

Dei budde på garden Tverberg g/bnr. 85/1 i Syvde.

Iver var skulemeister.

Torleif og Serine busette seg i Hatlenes, truleg på på det bruk som Jørgen Hatlenes har i dag.

Dei fekk 5 born:

1. Bernt Cornelius Gabriel	f.14.12.1852
2. Johan Thomas	" 10. 5.1855
3. Tomine	" 18.11.1857
4. Knut Olai	" 28.12.1860
5. Oline Martha	" 29.12.1863

Dei hadde det sikker som folk flest på denne tid, men fyrste halvår i 1864 vart eit syrgjeleg år for denne familien:

Den 14. 1.1864 døde Oline Martha Tollefsdtr. Hatlenes
berre 16 dagar gamal.

" 23. 3.1864 døde Torleif Torleifsen Hatlenes 34 år
gamal. "Bragtes syg hjem fra fisket på
Søndmøre og døde dagen efter".

" 15. 6.1864 døde enke Serine Ingeborg Hatlenes 34 år.

Dette halvåret døydde altså far og mor, 34 år gamle, og den yngste dottera deira.

Åleine - utan foreldre - sat att 4 born frå 3,5 år til 11,5 år

Dei vart tekne hand om slik:

1. Bernt kom til farbroren Peder Tollefsen Geisdal på
Lestobakkane. Han vart kalla "Bakke-Per" og er oldefar
Magnus og Sverre Pileberg m.f.

2. Johan kom til morbroren Bernt Iversen Tverberg i Syvde.

3. Tomine kom til Sivert Johannes Sylte på Berge,
bnr. 3. Ho vart gift med Rasmus Monsen Berge.
Ho er mor til Sivert og Oskar Berge, og såleis
bestemor til Trygve Berge.

4. Knut kom til farsysstra Stine og Lars Simonsen på
brn. 2 på Lesto. Knut tok namnet Hove. Han er far til
Tollef Hove, som bygde og budde i det raude huset utanfor kyrkja.

"BENT" og "BENT-ANE"

Bernt Tollefsen Hatlenes vart gift med Anne Helene Axelsdtr. Lesto, f 1845, d. 1922.
Anne og Magdeli var systre - Mattis og Bent vart svograr.

Dei busette seg hjå Magdeli og Mattis på Mattishauen.

Bernt tok etternamnet Lesto,
Han vart til dagleg kalla Bent, ho vart kalla Bent-Ane.

Anne vart konfirmert 15. sept. 1861 og presten gav henne denne karakteren: "Ganske brav og
meget ettertenksom".

I folketeljinga frå 1865 står Bent oppført som "tjenestekarl hos Peder og Pernille på
Lestobakkane".

Bent og Ane fekk ei dotter: Alette Serine Marie f. 5.12.1888. Ho døde ca. 1 år gamal 1.
juledag 1889.

Bent fekk skøyte av Mattis på bruk nr.3, den 4.januar 1897.

Bent var fleire ganger i Nordland på sildefiske m.m.

Ein eller annan stad hadde han lært seg til skomakar, for så tidleg som i 1888 er han i
kyrkjeboka nemnd som skomakar. Bent dreiv som skomakar,
Skomakarskrinet m.m. finnst enno på garden.

Den store rosemåla kista hos Leif Lesto var Bent-Ane si.

Bent skøyttte over garden til Emil Larson Lesto den 6.3. 1922.

Historia om dette salget vert fortalt seinare.

Ved dette salget i 1922 kom garden over i LESTOSLEKTA.

Bent døde av kreft 72 år gamal i 1924.

Han hadde då vore enkjemann i omlag 2 år

Julius Hartmann si skisse måla trulegi 1922 –
venen Emil overtok eigedomen.

Det er nok Bent-Ane på det siste - som er avbilda.
Ho døde i 1922.

Originalskissa fekk Leif Lesto av Ragnvald Berge
i 1997.

3. EIGAREN AV BRUK NR. 3.

EMIL HANS LARSON LISTOU ("MIL")

F. 21. mars 1885, d. 30. juli 1969.

Familieforhold:

Emil var den 4 i rekkja av 10 sysken på Ytre Lesto, bruk nr.1. Foreldra var Lars O. Listou og kona Johanne.

Om Lesto-slekta syner eg til "Ei slekt gjennom 350 år" av Arthur Lesto. Om Emil på side 39. Sjå elles frå side 26.

Emil er bror til Ole Listou, som er Leif Lesto sin bestefar.

Frå gruppebilde Mo Landbruksskule

Emil kjøper gard.

Den førre eigaren - Bent - vart enkjemann i 1922. Han var då 70 år gamal.

Emil var 37 gamal i 1922. Han budde heime på farsgarden, og var framleis ugift.

Den elste bror hans, Ole Listou, rådde han til å kjøpe garden til Bent. Emil som hadde agronom-utdanning frå Mo landbruksskule i 1905, kunne på denne måten komme seg til seg eigen gard.

Emil kunne på den tid ikkje ha vore særleg flink til å forhandle, for det lukkast ikkje å overtale Bent til å selje garden. To av systrene til Emil hadde tjuvlytta ved vindauge då Emil kjøpslo med Bent. Dei meinte at storebroren Ole måtte bli med dersom det skulle bli nokon handel. Det vert fortalt at Ole tok med dramme flaska og fekk avgjort handelen.

Emil fekk skjøte på eigedomen, datert den 21.2.1922. Tinglyst den 6.3.1922. Kjøpesum kr. 3.000,- som skulle oppgjerast slik:
kr. 2.000,- innan 14. april. Resten, kr. 1.000,- rentefritt mot oppgjør innan 3 månader, med pant i eigedomen denne tida.

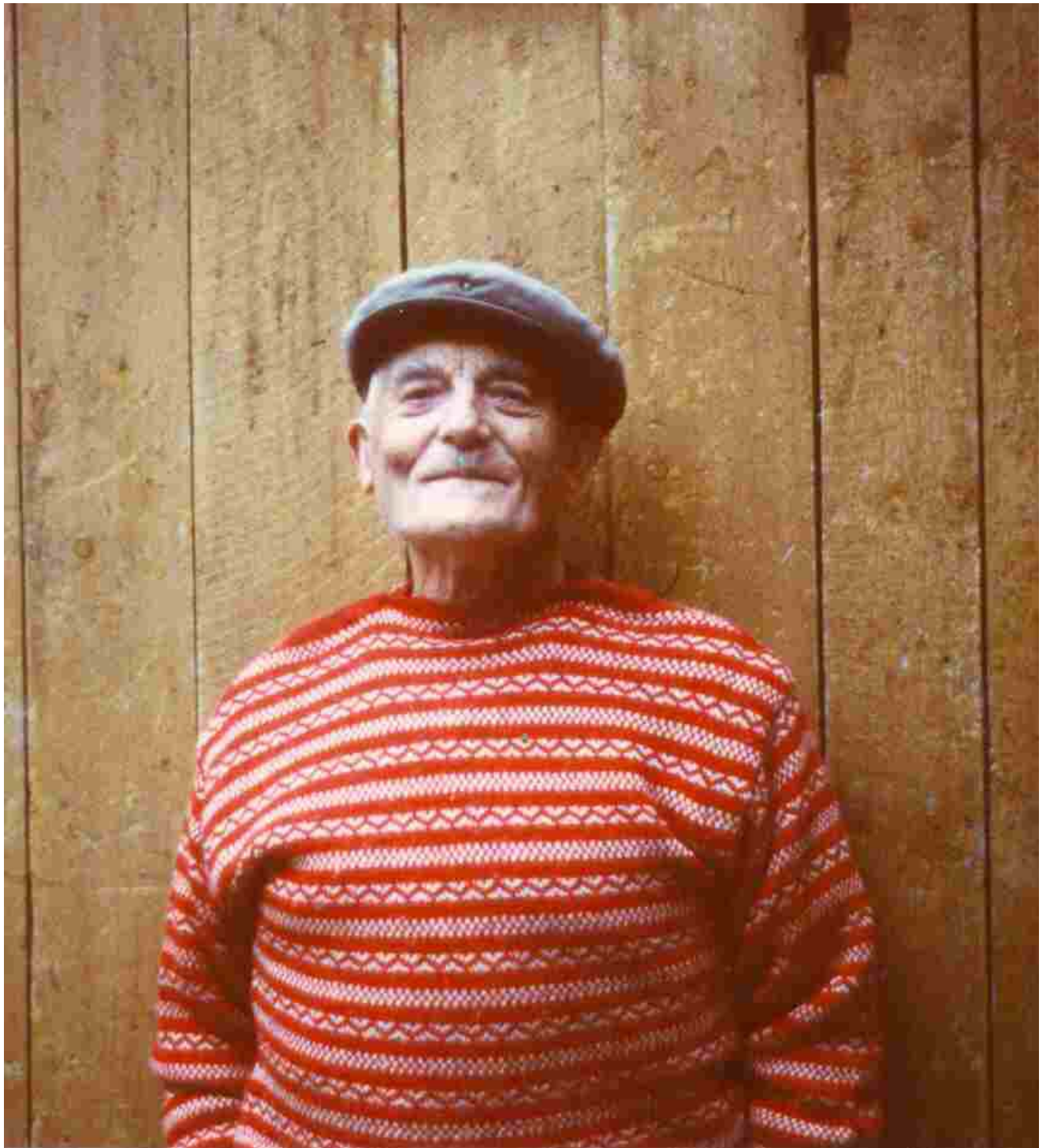
I skjøtet er spesifisert kårrettane til Bent, slik det var vanleg den tida. Det er oppgjeve nøyaktige kvanta av melk, poteter, kjøt, korn og mel, m.m., fritt hus og pleie osv. (Skjøtet er oppevart av Leif Lesto).

Kårpliktene overfor Bent gjekk ut då Bent døde i 1924, og Mil kunne fritt ordne som han ville på eigen gard.

Emil si tante - Ane "Gamle-Ane" frå "Janhauen" (Mariusgarden) budde i kammerset i huset til Emil til ho døde i 1956.

Sjå meir om "Gamle-Ane" og den delen av slekta frå side 133 i "Ei slekt gjennom 350 år".

Emil Listou - bilde tatt truleg 1967

Ved låvedøra på YtreLesto

Gardshusa på bruk nr. 3. og historia deira:

Stovehuset på Milhauen. "Milstova"

Før kalla "Mattisstova". Seinare "Bentstova". Stovehus frå Nordfjord, flytta hit av Mattis. Huset vart rive i 1974. Mykje av materialane vart nytta til oppføring av hytta på Rystahauen. Til denne hytta vart og nytta materialar av Hartmanhuset då dette vart rive p.g.a. vegbygging.

Originalskissa som Julius Hartmann måla av Miltunet, heng i stova til Leif Lesto. Fekk den av Ragnvald Berge, som syns den hørde til her.

Stabburet i tunet nord for stova

Stabburet hadde dårleg torvtak og bordkledning som vart fjerna 1975.

Tømerhuset vart flytta ca. 20 m. lenger vestover til nytt fundament. Der er det bygd opp no og nytta som tørkerom for kle, og lager.

Eldhuset i tunet aust for stabburet.

Dette huset var sterkt i forfall, og vart fjerna i 1972. Det stod i veibana like vest for garasjen som no er bygd.

"Millada" - låvebygningen.

Denne bygde Emil etter at han overtok garden like ned for riksvegen slik den gjekk fram til 1973/74. Den kom i bana for den nye vegen og vart fjerna.

Staden der den stod er omlag i veg- skråninga vest for nedkøyrsla vår. Lars O. Lesto bygde den opp att i 1975, der den no står - vest for hauen - for erstatning frå vegvesenet.

Doet

Var bygd under hammaren vest for hauen, med døra mot vegen. Emil nytta doet så lenge han budde på garden.

Det var sterkt i forfall og vart fjerna då låven vart bygd der.

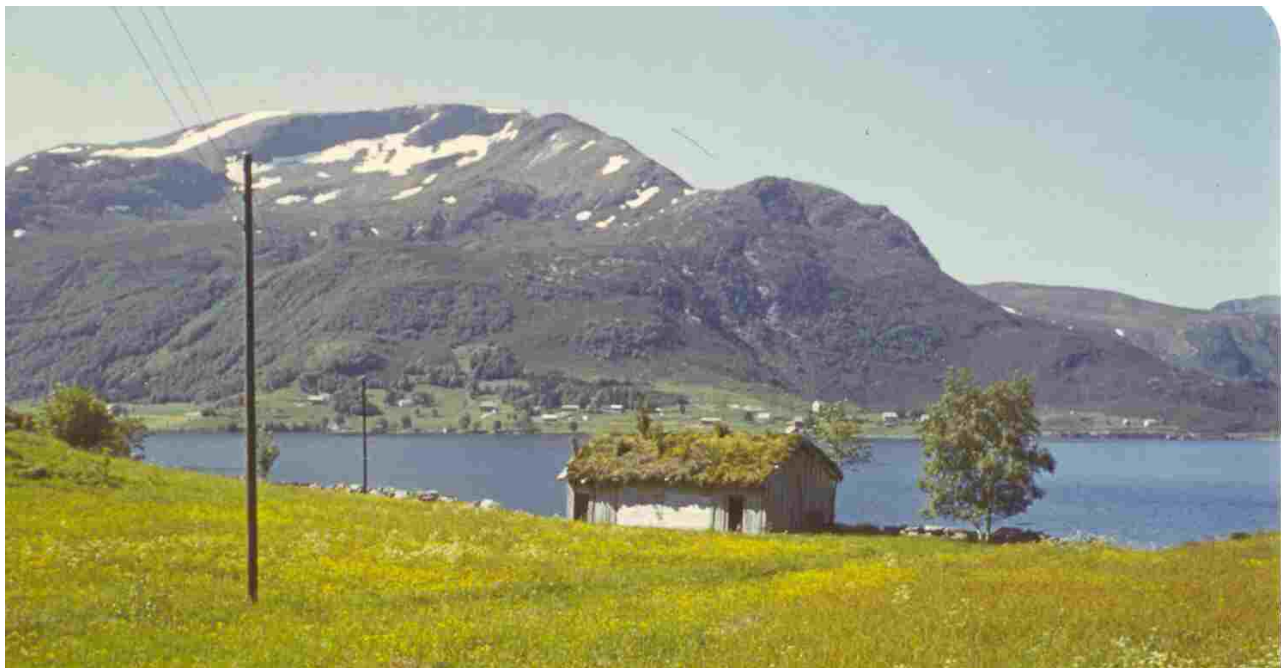

Doet nede i høgre hjørne.

Naustet.

Naustet stod opprinneleg på "Mattismuren" vest for Lestoneset på bruk nr. 5. Muren står der framleis. Truleg var det Mattis som flytta det dit det står i dag. Milnaustet hadde torvtak fram til i 60-åra. Då vart det lagd på eternit-tak. Under orkanen 1. jan. 1992 vart naustet så sterkt skada av uveret at det vart kondemnert. Nytt naust vart bygd opp att i same storleik og på same staden sommaren 92 for forsikringspengar. Nausttomta vart fylt opp ca. 40 cm. for å hindre at springflod stod inn i naustet.

Naustet med torvtak ca. 1964.

Gardfjøs

Sommarfjøset på garden. Gråsteinshus med torvtak ved øvre bøgarden. Mil nytta denne i mange år. I seinare tid har huset forfalle. Taket har rasa saman. Muren står att.

Torvhuset

Steinhus med skråtak på fjellkammen ovanfor Lesto. Vart nytta til oppevaring av brenntorv. Løypestrengen hadde feste lenger vest på fjellet. Den gjekk heilt ned til ved sida av Millada, der den sto før. Taket vart fornya v/ fam. Leif Lesto, men orkanen 1992 gjorde skade på nytt.

EMIL SOM BONDE PÅ EIGEN GARD.

Mo Landbruksskule 1905.

Som 20-åring gjekk Mil på Mo Landbruksskule.

Heile si tid hadde han stor truskap til det han lærde på Mo i 1905. Som bonde på eigen gard praktiserte han det han lærde der - ingen annan lærdom som seinare kom til kunne måle seg med den frå 1905.

På Mo same året, gjekk også Julius Cesar Hartman. Han var son til lensmannen i Hartmangarden. Julius Hartman (Julebass) kjenner vi som kunstmålar med stor produksjon.

(NB. I ettertid fortel Leif Hove at Emil ikkje fullførte Landbruksskulen. Han fekk påvist hjerteproblem og tvisynsest sikkert...og slutta før tida.

Dette virkar rart på oss slik vi hugsar han, for Emil var ein kjempesterk kar heile si tid).

(Originalt gruppebilde. Emil nr. 2 ned i venstre kolonne.

Julius Hartmann nr. 2 i øverste rekke).

Mil vart aldri gift.

Ungdomsbilete av han viser at han var ein staseleg kar som lett burde kunne fått seg ei kone.

Etter at Mil var død kom det for dagen ei spesiell bok mellom dei få eigendelene hans:

"Hva enhver ung mand bør vide". (Boka er no oppevart av Leif Lesto).

Denne boka kan i seg sjølv ha vore grunn god nok til at Mil aldri vart gift.

Boka er ei veiledning for den unge mann. Han skal unngå å velge feil hustru, men tvert i mot velge hustru med dei "rette" kvalitetar og eigenskapar.

Mil fann naturleg nok aldri den jenta som vart tilrådd,

Slike prektige jenter har nok aldri vorte fødde.

Om gardsdrifta.

Emil reiv ein del av den gamle stova som Mattis bygde, og budde i den delen som var att, slik vi kjenner huset frå foto.

Han bygde ny låvebygning med fjøs.

Han hadde 2 - 3 kyr og nokre kalvar. Han hadde sauer, høner og gris.

Hest hadde han aldri. Han lånte hest med naboane når det var heilt nødvendig. Elles drog Mil det meste på trillebår og handkjerre.

Han laga brønn og la vatn inn i fjøset, med fleire sløyfer av grove galvaniserte rør under fjøstaket. Vatnet vart terperert i den lune fjøsen før dyra drakk frå drikkekara.

Emil fekk ros av Fylkesagronomen for denne installasjonen..

Vatn til eige hushald henta han i spann frå "Matbekken" i "Milelva".

Han levde eit svært nøktern liv.

Emil fekk også diplom frå Nordfjords' Fruktnemnd, med «heidarande umtale» på ei utstilling i «Moldøen» i 1917 – for FRUKT. (oppevarast hos Leif Lesto)

Borna som voks opp på Lesto gjekk gjerne på besøk ned på Milhaugen til han Mil. Han hadde godt lag med born. Men viste og å nytte ut slike besøk. Då han var åleine på garden, hadde han bruk for hjelp til å sveive slipesteinen. Han leigde og hjelp til å renne hes. Det vanka som regel sjokolade og gjerne litt småpengar for slike tenester.

Om sumaren hadde han leskedrikk -"blande" - ståande kaldt i eit spann i elva. Surmelk blanda med sukker. Vi fekk gjerne smake denne blanda som var meir velsmakande enn "myseblanda" som vart bruk heime på Lesto.

Historier om Mil:

"Taterbussen".

Ein dag skulle Mil på Nabben å handle. Han hadde med rypesekken sin, og sat på steinen ved lada og venta på han Per i Kjøde, som køyrde rutebil.

Han ser ein stor bil kjem, og gjer stoppteign. Bilen stoppar og Mil stig på. Inne i bussen kjenner ikkje Mil seg att. Der var berre ukjende folk i framandarta klede. Han Mil tvisynest over dette. Han forstod det var feil bil han hadde stoppa. Han skal då ha sagt: "Er det tater som er ute og fer no igjen, og slik ein svær bil de har".

Det var ikkje tater som var ute å for, men Riksteateret som skulle til Selje å ha framsyning. Skuespelarane som var i bussen lo hjerteleg av misforståinga og synest dette var eit friskt innslag. Mil fekk gratis skyss på Nabben. Han likte å fortelja denne historia seinare.

Slipesteinen.

Ein sommar hadde Mil han "Sigurd Støylå" frå Berstad som dreng. Han var ikkje alltid frisk, og som voksen levde han stort sett innsatt på ulike anstaltar.

Ein dag skulle Mil slipe lå.

Sigurd var lite villig til å snu slipesteinen akkurat då. Men motvillig måtte han likevel til. Han starta med passe fart på steinen, men det gjekk seinare og seinare. Mil måtte bruke munn på Sigurd for å få opp farta. Sigurd vart arg og sette steinen i fart som forslo. Det gjekk vilt for seg, og Mil kravde passe fart igjen. Sigurd sveiva likevel alt han orka. Til slutt måtte Mil springe unna med låen, då steinen hoppa ut av leiet, og trilla som rasande nedover marka og hamna i elva. Det vert fortalt at Sigurd lo godt med det same. Mil skulle visst ikkje ha ledd. Tvert om vart han vist skikkeleg fortørna, og Sigurd fekk sikkert oppleve at Mil var kraftig i klypa. Slipesteinen fekk ikkje skade av turen. Sigurd måtte hente den oppatt og fullføre arbeidet.

Nøktern livsførsel.

Stort sett levde han i naturalhushaldning. Frå garden hadde han kjøt, flesk, melk, egg. Han fiska til eige bruk. Brød baka han etter at han skaffa seg Grepakomfyr. Safta og sylta gjorde han og. Systera Lovise Eide hjelpte han med slike ting.

Det vart snakka om Mil at han var gneten. Støvlane bømte han, og kleda bømte han bot på bot til siste slutt. Lite unte han seg av unødvendige ting. Ein sjeldan gang fekk han folk til å kjøpe seg ei flaske dram, når dei skreiv heim til seg sjølve.

I kammerset der han oppheldt seg hadde han alt han trong:

Seng, bord m/skuffe, ein stol, el.komfyr - som og var einaste varmekjelde. I gangen hadde han skap til mat og kjørel, og ein benk til bøtter og spann. Der stod og spannet med vatn. Dette var hans måte å leva på. Han hadde det sikker minst like godt som andre. I gangen stod og den rosemåla kista til Bent-Ane – den er framleis på Milhauen.

Mil testar hjerte og lunger :-)

På sine eldre dagar synest Mil at han ikkje var same karen lenger, og trudde det kunne vere noke gale med hjertet. For å finne ut av dette tok han ein tøff eigentest.

Den gangen hadde dei 100 kg gjødselsekkar. Han tok ein på ryggen som før, og bar den opp til gardfjosen. Han fortalde sidan at hjertet truleg var i orden sidan det hadde gått greitt, og slo seg til ro med det. *(Leif Lesto prøvde det same, i sin beste alder - med ein 50 kg sekk.. Han stupte rett opp i bakken)*

Sparte seg rik.

Grannane spøkte med han Mil om kor mykje pengar han måtte ha som levde på denne måten. Då svara Mil alltid at "han Marius har mykje meir". Marius var søskenbarnet til Mil og budde i huset tett ved, på «Jan-hauen».

Han tente aldri mange pengar, men han sparte det han ikkje hadde behov for. Etter at han var død viste det seg at han hadde ca. 70.000 kroner, som var mykje den gang.

På sjukehus.

Han Mil var sjeldan sjuk.

På sine gamle dagar vart synet dårleg, og til slutt skulle han til Nordfjord Sykehus og operere for stær. Fyrste gangen han skulle reise, måtte han Robert med drosja snu, fordi han Mil ikkje ville reise likevel !!!

Det vart operasjon seinare. Han likte seg godt på sjukehuset, og var godt likt av personalet. Då han fekk av bandasje frå den opererte auga, spurde dokteren om han kunne sjå båten ned på Eida fjorden. Han Mil berre spurde attende om doktoren ville vite kva båten heitte.

I 1964 tilbaud Mil garden sin til Lars O. Lesto, brorson sin, Han ville helst at garden skulle bli i Lesto-slekta då han sjølv ikkje hadde arvingar.

Far min, Lars O. Lesto fekk skjøte tinglyst 2.10.1964. Kjøpesum kr 4.000,-
Siste tida var Emil sjuk og døde på Selje Sjukeheim 30. juli 1969.

Han Emil i grannegarden.

Ein dag i slutten av november måned sat eg og ikkje visste kva eg skulle taka meg til. Då kom eg på at eg skulle gå opp til ein av gramane våre som budde heilt alene på garden sin.

Eg tok med meg ein blyantstump og ei lita notisbok, og så gav eg meg i gang.

Der oppe vart eg vel imotteken, for når ein bur slik heilt alene, er det vel gildt at det kjem einkvart og snakkar med ein. Eg fekk ein stor sjokoladebolle med han, og med munnun full av slikkari og med notisboka i handa, sette eg meg ned og ville laga eit lite intervju.

Eg spurde: „Kva gjer du på om dagane f. d. om vinteren?“

Han svarte: „Om vinteren når det ikkje er anna enn fjøret og styra med ute, held eg meg for det meste innandørs. Så vit du at eg må laga maten min sjølv, og husarbeidet tek no ei tid.“

Eg sa: „Ja det er vel så. Men om sommaren har du vel meir enn nok og stå i med.“

Han svarte: „Ja, det har du vist rett i, for når ein er alene på ein så pass stor gard, så sleggs ein

lenkeja etter om ein har noka og gjerdur."

Eg spurde: "Var det ikkje så at det stod mange hus her i komet i gamle dagar?"

Han svarte: "Jau, det var det. Alle husa på indre Lesto stod her, og så var gardane bytte i tigar som sigarane slo og stelte med."

Eg spurde: "Bli det ikkje einsamt og bu slike mutters alene i eit hus?"

Han svarte: "Å jau, det kan no vera det av og til, men eg har så mykje og grisle på med at eg gløymur og lenkeja så mykje på det. Så er no de borna så flittige og gå her, og eg er ikkje einslig når de kjem."

Annhild Brustad.

Væren 1992

L. H. v. g. skole / Segre

20

Elin Lesto

Emil Listou

Den personen eg vil skrive om, heitte Emil Listou, og var bror til oldefaren min, Ole Listou. Folk flest syntest visst at det var for vanskeleg å seie Emil, så alle kalla han berre for Mil.

Han Mil vart fødd på ein gard på Lesto i 1875, og på Lesto budde han heile sitt liv. Mange som kjende han Mil, vil vel seie at han var ein einstøding, for han gjekk heime saman med dei yngre syskjena sine til han var vel vaksen. Det vert fortalt at han passa på at systrene hans ikkje vaska kleda hans for ofte. Dei måtte for all del ikkje slite ut kleda med vask. Men han kom seg no litt heimafrå, for han gjekk nemleg på Mo jordbrukskule og fekk seg ei god utdanning.

På ein av nabogardane på Lesto budde han Bent som var skomakar. Han Bent hadde sagt at han ville selje garden sin når han vart gammal, og storebroren hans Mil, han Ole, meinte at han Mil skulle forhandle med han Bent om å få kjøpe garden. Då kunne han få ein stad for seg sjølv. Han Mil forhandla med han Bent, men fekk ikkje til noko avtale, for han var ikkje noko særleg flink til å snakke for seg. Då vart han Ole med han, og dei tok med seg litt dram for å lette på forhandlingane. Denne gongen vart handelen avgjort, og slik kom garden inn i slekta mi.

Han Mil hadde det bra på garden sin, men han vart aldri gift. Det kan eg ikkje skjønne, for ungdomsbileta hans syner at han var ein flott kar. Men han greidde seg fint utan kone. Den yngste syster hans, Lovisa, var ofte innom han, og sylta og safta til han om hausten. Ellers var han Mil kjend for å bake retteleg gode brød.

Dersom han Mil vart selskapssjuk, og det vart han ofte, sette han seg på steinen oppe ved låven. Riksvegen gjekk rett forbi, og på denne måten traff han mykje folk. Mange stoppa for å slå av ein prat, og kanskje smake på spekekjøtet som hang til tørk på låven. Han Mil var ein humoristisk kar, og hadde godt lag med ungane som stakk innom. Han hadde alltid kokesjokolade i skuffa, og det var nok litt av grunnen til at han hadde så ofte besøk av naboungane. Om somrane leigde han ungane til å "renne hes". Dette var svært populært, for det vanka som regel

litt betaling for dette arbeidet. Likevel meinte mange at han var gjerrig og sparte på pengane. Noko av grunnen til dette, var nok måten han bømte kleda sine på. Bot på bot på bot...

Då han var nesten 70 år, kom han på at han skulle teste hjarte og lunger. Han følte seg nemleg ikkje heilt bra. Han ville ikkje gå til doktoren, så tok han ein gjødselsekk på ryggen, og dersom han greidde å bere den 100 kg tunge sekken opp til gardfjosen, meinte han at han var frisk. Det greidde han, og slo seg til ro med det.

Då han vart litt eldre ville han selje garden sin. Han ville at den skulle vere i slekta, og sidan han ikkje hadde arvingar, selde han garden til farfaren min for ein rimeleg pris. Farfar hadde fire born, og han meinte at garden kunne verte ein fin stad for ein av dei.

Han Mil døydde i 1969 etter å ha vore ei tid på sjukeheim. Det vart faren min som fekk overta garden, og han og mor mi bygde nye hus på same staden der han Mil hadde husa sine, og garden vert framleis kalla Milhaugen.

4. EIGAREN - LARS O. LESTO.

F. 25.1.1908, d. 8.6.1984.

Lars O. Lesto, brorson til Mil, var eigar av bruk nr. 1 på Lesto. Om familieforhold, sjå "Ei slekt gjennom 350 år" side 29.

Han kjøpte garden av Mil i 1964, med tanke på at ein av hans born skulle kunne overta den seinare.

Garden var nytta som tilleggsjord til bruk nr. 1. Fjøset i Millada vart ombygd til hønseri. På det meste var det ca. 150 høns der.

Eg - Leif Lesto - den 3. av 4 syskjen vurderte å byggje hus i Milbakken i 1970. Eg var ugift, og ville berre byggje for å ha eit investeringsobjekt. Eg fekk tegna eit høveleg hus.

Vegstellet ville ikkje gje løyve til avkøyrslø, og planane vart lagde på is.

Seinare vart eg forlova, og byggeplaner vart aktuelle att.

Far ville at eg skulle få overta Miljorda. De viste seg vanskeleg å skilje den frå bruk nr. 1, p.g.a. at begge eigedomane i ei viss tid hadde vore drivne saman.

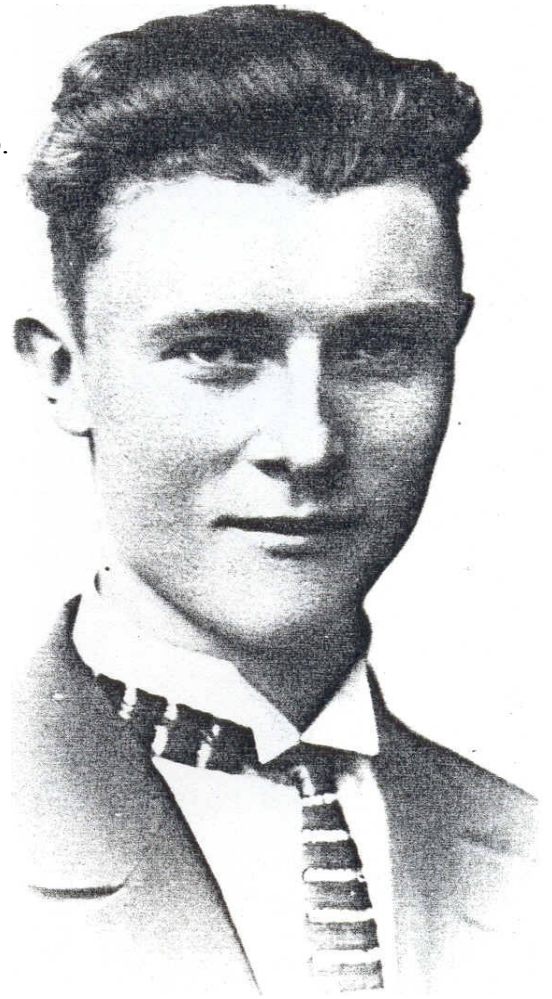
Derfor fekk eg frådelt tomte "Milhaugen" gnr. 64, bnr. 10. Skjøte tingl. 7.10.1971.

Seinare vart formalitetane ordna, og den 29.11.1971 vart det tinglyst skjøte på bnr. 3 også.

Den nye riksvegen som var under anlegg, førde til at Millada måtte rivast.

Far bygde den oppatt der den står i dag, for erstatning frå vegstellet.

Dermed er eg komen fram til den førebels siste eigaren av gnr.64, bnr. 3 og 10 i Selje%.

5. EIGAREN - LEIF LESTO

F. 19.11.1943.

Son til førre eigar Lars O. Lesto, og Elise Helene Amanda, f. Berstad.

Sjå side 29 i "Ei slekt gjennom 350 år"

Leif Lesto voks opp på Ytre Lesto, bnr. 1, som har vore slektsgard frå ca. år 1800.

Då Leif skulle bygge seg hus, ville Lars at han skulle få overta Miljorda.

Av formelle grunnar drog det ut med overdraginga. Derfor fekk ein frådelt tomt til husbygging fyrst.

Skjøte på tomte "Milhaugen" bnr.10, tgl. 7. sept. 1971.

Skjøte på garden til Mil " 3 " 29. nov. 1971

Leif vart gift 2. sept. 1972 med Johanne Martha Myrstad f. 16.5.1943. Ho kom frå Øvre Bortne i Bergsbygda og er dotter til Paul og Anna Myrstad.

Dei bygde hus på Milhaugen, og flytta inn få dagar før sonen Per Arne Lesto vart fødd 2.11.73.

Elin Lesto vart fødd den 28.8.1975.

Etter at Johanne Martha og Leif flytta til, dreiv dei nokre år med sauer og høns på hobbybasis fram til 1985.

Dei bygde garasje i 1987. Naustet vart bygd oppatt etter orkanscade 1992 av Per Arne og Leif.

I 2002 vart det frådelt ei tomt på bruk nr. 3 til bolighus for Johanne Martha og Leif si dotter Elin m/familie, som flytta frå Førde til Selje. Tomta fekk bruksnr. 19. Der er bygd bustadhus og garasje.